

бота, който никога нѣма да се забрави. Който събира добре, той получава златните монети.

Това сѫ методи, съ които природата работи съ възрастните хора и ги учи, какъ да събиратъ и да вадятъ. Тя си служи съ реални методи. Като не разбираятъ методите, съ които природата си служи, хората бързо се произнасятъ за живота, като го считатъ лошъ. Тѣ не подозиратъ, че задъ лошия животъ се крие другъ единъ — добъръ, вътрешенъ животъ. Докато външниятъ животъ на човѣка не се изчисти добре, вътрешниятъ никога нѣма да се прояви. И да се прояви, той всѣкога ще остава скритъ отъ лошия. Обаче, и въ най-добрания човѣкъ се крие нѣщо лошо. Въ това отношение, и добриятъ, и лошиятъ човѣкъ представяватъ земни пластове, въ дълбочината на които се крие нѣкакво богатство, което може да се извлѣче навънъ. Преди години, въ Провадия копаха земята на дълбочина до 400 м. да вадятъ соль. Щомъ минаха границата подъ 400 м., солта съвършено изчезна. Значи, и при най-добрания животъ на човѣка може да дойдете до такъвъ пластъ, дето доброто свършва. Оттамъ нататъкъ иде лошото въ човѣка. Това показва, че доброто е изчезнало отъ човѣка, т. е. изгубило своята цена.

Въ човѣшката душа се криятъ красиви, ценни нѣща, които само рудокопачите, само златарите могатъ да оценятъ. Затова, именно, на съвременните хора трѣба да се проповѣдва новото учение, защото въ него има всички възможности за постижения, къмъ които човѣшката душа се стреми. За развитие на човѣка сѫ дадени редъ условия, но тѣ не трѣба да му станатъ господари. За да живѣе добре, човѣкъ не трѣба да се стреми къмъ богатство, но и сиромашията не трѣба да го отчайва. Богатството носи блага въ живота, а сиромашията продължава живота. Едно отъ условията за продължаване на живота е гладътъ. Жаждата и гладътъ сѫ стимули за постигане на нѣщо велико. Който иска да придобие нѣщо велико, той трѣба да яде малко.

„И откакъ влѣзоха въ ладията, утихна вѣтърътъ“. Вѣтърътъ, който измѣчва хората, трѣба да утихне. Бурниятъ вѣтъръ къса платната, обръща лодките въ водата, а понѣкога изкоренява дървета. Този вѣтъръ трѣба да утихне и да се превърне въ трезва мисъль. Лодката, въ